

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 9 (315)
2018. gada
6. maijs

Kustībai “Neokatehumenālais Ceļš” – 50

Pusgadsimts ceļā...Cilvēka uztverē tas šķiet daudz – jau pusmūžs. Taču vai tas ir daudz kristīgai kopienai, kuras ticīgie nepārtraukti iet garīgā svētceļojumā uz mūžīgo mājvietu debesu Jeruzalemē, kurā laika jēdziens vairs nepastāvēs (sal. Atkl 10, 7)?

Šogad pusgadsimta jubileju svin dažādi vērtētā kustība katoliskajā Baznīcā “Neokatehumenālais Ceļš”, kas izaugusi, savienojoties kāda jauna, turīga Spānijas mākslinieka un Madrides graustu rajonu trūcīgo cilvēku ilgām pēc Dieva un dzīves Dievā. Latvijā šī ir dubulta jubileja – mūsu valstī Ceļa kopiena pastāv jau 25 gadus.

Iesākumā – pagājušā gadsimta sešdesmitajos gados - bija Dieva izrunātais Vārds, kuru saklausīja mākslinieks Frančesko Arguello – “*Ja tu gribi būt pilnīgs, ej, pārdod visu, kas tev ir, un atdod nabagiem (..) un nāc, seko man! (Mt 19, 21)*”. Pametis ērto dzīvi vecāku namā, viņš, paņēmis līdz tikai ģitāru un Svētos Rakstus, pārcēlās uz Madrides graustu rajonu, kur viņa kristīgās dzīves piemērs sāka pulcināt ap viņu rajona iemītniekus, kuru paradumi

nebūt nebija kristīgi. Pašam F. Arguello par pārsteigumu, kopīgo lūgšanu un Svēto Rakstu lasīšanas augļi bija graustu rajona iemītnieku dzīves pārmaiņas – viņi sāka meklēt darbu un mainīja savu dzīvesveidu. Spontāni dzimušajai kopienai pievienojās arī priesteris Mario

Peci, kurš sāka kopā ar šiem cilvēkiem svinēt Euharistiju, un teologe Karmena Hernandezsa. Var teikt, ka Neokatehumenālais Ceļš ir savdabīga, nevardarbīga atbilde uz sabiedrības sekularizāciju un Vatikāna II koncila auglis, kas ļauj saskatīt, ka Baznīca kā

spēcīgā zivs, kas peld pret straumi, ir redzama un dzīva arī šodien un tajā dzimst jauni evaņģelizācijas veidi.

2002.g. Pētera un Pāvila svētkos Vatikānā apstiprināja Neokatehumenālā Ceļa Statūtus, šodien Ceļa kopienās dzīvo daudzi tūkstoši kristiešu vairāk kā 105 valstīs un Neokatehumenālā Ceļa kopiena ir arī Latvijā – Rīgā. katoliskās Baznīcas kustības aicinājums ir izdzīvot un realizēt savu kristietību nelielas kopienas ietvaros, kuras garīgums balstās uz tā saucamā „trijkāja” - Dieva Vārds, Liturģija, Kopiena.

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 6.maijs. Lieldienu 6.svētdiena. Jēzus Sirds godināšana. Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
skolas telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums.
Svētlietu pasvēte
13.15 Svētdienas skola
15.00 Sv. Mise (bērniem)
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 7.maijs

8.00 Sv. Mise par +Dagniju Urbāni
Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 8.maijs

8.00 Sv. Mise par +Birutu Ivāni
Jaunavas Marijas litānija
15.30 -17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemīlējušos tikšanās
svētdienas skolas telpās
19.00 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Trešdiena, 9.maijs

8.00 Sv. Mise par +Veroniku Kozlovsku
Jaunavas Marijas litānija

Ceturtdiena, 10.maijs

Kunga Debeskāpšana. Obligātas svinības

8.00 Sv. Mise par +Gunāru Bušmani
Jaunavas Marijas litānija
11.00 Procesija un Sv. Mise

18.00 Jaunavas Marijas litānija

19.00 Sv. Mise jauniešiem

*Šodienas ziedojumi tiek vākti Jeruzalemes
svētvietu uzturēšanai*

Piektdiena, 11.maijs

8.00 Sv. Mise

Novenna Dieva Svētā Gara godam un
Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 12.maijs

8.00 Sv. Mise par +Niklāvu Lejieti 16.gadu
dzimšanas dienā

Novenna un Jaunavas Marijas litānija

Svētdiena, 13.maijs. Parastā liturģiskā laikaposma 7. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un novenna

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par Lejiesu ģimeni

13.15 Svētdienas skola

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 14.maijs.

Sv. Apustulis Matijs. Svētki

8.00 Sv. Mise

Sv.Gara novenna un J.M. litānija

Otrdiena, 15.maijs

8.00 Sv. Mise

Sv.Gara novenna un J.M. litānija

11.00 Sv.Mise Aglonas Dievmātes godam

15.30-17.30 Grēksūdze

18.00 Sv. Mise Adorācijas kapelā par
labdariem

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

18.30 Saderināto un iemīlējušos tikšanās svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 16.maijs

8.00 Sv.Mise

Sv.Gara novenna un Jaunavas Marijas litānija

Ceturtdiena, 17.maijs

8.00 Sv. Mise

Sv.Gara novenna un J. M. litānija

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem. Piedalās „Kamila” kopienas ansamblis

Piektdiena, 18.maijs

8.00 Sv. Mise

Sv.Gara novenna un J. M. litānija

11.00 Sv. Mise Redzes invalīdu pansionātā

Sestdiena, 19.maijs

8.00 Sv. Mise par +Antonu Smelteri

Sv.Gara novenna un J.M. litānija

18.00 Sv. Mise – dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 20.maijs.

Svētā Gara nosūtīšana – Vasarsvētki.

Lieli svētki.

8.00Sv. Mise un J.M. litānija

9.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Jāzepu Lempu un himna „Nāc Svētais Gars” Par himnas publisku nodziedāšanu vai recitēšanu pilnas atļaidas

13.15 Svētdienas skola

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Sv. Mise, kuras laikā V. E.

Arhibīskaps izdalīs Iestiprināšanas Sakramentu.

Šodien noslēdzas Lieldienu laiks

Kustībai “Neokatehumenālais Ceļš” – 50

(turpinājums no 1.lpp)

Formācijas ceļš noris 15-30 gadu garumā, ietverot vairākus etapus. Kopiena, ņemot vērā tās specifisko raksturu – saikni ar Veco Derību, ilgstošo formācijas procesu, īpašo ģimenes dzīves aicinājumu u.t.t., ir dibinājusi garīgos seminārus “Redemptoris Mater” daudzās pasaules valstīs, kā arī tai ir vairāki centri, kā Itālijā „Porto San Giorgio” un “Domus Galileae” Jeruzalemē, kas celti īpašā, Ceļa estētikai raksturīgā stilā, arhitektūrā un ikonogrāfijā sakausējot Vecās un Jaunās derības simbolus un

personāžus.

Kā īpašas Neokatehumenālā Ceļa iezīmes ir atvērtība uz dzīvību un došanās misijās sekularizētā vidē – arī Latvijā Juglā un Zolitūdē dzīvo vairākas Neokatehumenālā Ceļa misijas “Ad Gentes” (Pie tautām) ģimenes. Ceļa kopienu ģimenes ir lielas, ar daudziem bērniem un šādā veidā tiek izdzīvots Jēzus dotais centrālais un primārais cilvēku aicinājums – dzīve laulībā (sal. Mk 10, 6-8; Mt 19, 4-6), atgriežoties pie Iesākuma un toreiz dotās Kunga pavēles piepildīt pasauli ar pēcnācējiem (sal. Rad 1, 26-28). Šajās ģimenēs 10-12 bērni nav retums un jāpiemin, ka ar mīlestību tiek pieņemti un

audzināti arī tie bērniņi, kas pasaules acīs ir “mazvērtīgāki” - ar iedzimtiem trūkumiem un nepilnībām, jo šo ģimeņu tēvi un mātes katrā bērņā saskata dāvanu – paša Kunga vaigu. Kopienas locekļi tiekas 2 reizes nedēļā svinēt Vārda liturģiju un Euharistiju, kā arī vairākas reizes gadā Konvivencēs un īpaša iezīme ir svētdienas Euharistijas svinēšana sestdienas vakarā, kā arī Vecās un Jaunās derības saiknes akcentēšana caur liturģijas zīmēm un simboliem.

Kāpēc cilvēki iesaistās Ceļā un ko tajā atrod, kādi ir ieguvumi un atziņas? Anžella Roze-Jumiķe, kura Ceļā ir jau 7 gadus, liecina, ka viņu uzrunājusi spēcīgā Dieva Vārda klātbūtne šajā kopienā, kā arī iespēja redzēt un atpazīt sevi Dieva Vārdā un kopienas brāļos. Uz kopienu periodā, kad Anžella vēlējās kaut ko mainīt savā dzīvē, kā arī bija interese par Svētajiem Rakstiem – kā tos lasīt un kā ar tiem dzīvot, uzaicinājusi nupat mūžībā aizgājusi Bībeles pētniece, RARZI pasniedzēja Terēze Druka, kura bija aktīva šīs kopienas locekle Polijā 27 gadus. Kopienā ir rasta šī iespēja “sēdēt Vārdā” - ģimeniskā vidē ar kopienai raksturīgo skrutācijas metodi – t.i. Svēto Rakstu tekstus paskaidro citi Rakstu teksti, tos lasīt un Rakstu gaismā atpazīt sevi, savas dzīves labos un arī sāpīgos brīžus. Anžella piemin arī to, ka tikšanās reizēs, daloties ar brāļiem, arī viņos cilvēks redz un sāk iepazīt sevi, kā arī dalīšanās palīdz saskatīt Kristus uzvaras katra kopienas locekļa dzīvē. Nozīmīgu vietu kopienas dzīvē ieņem Dieva slavēšana, kā arī dalīšanās tieši ar Dieva Vārdu - kā Vārds liturģijā atbalsojas katra sirdī un ko tas atklāj.

Kā jau raksta sākumā minēts, kustība “Neokatehumenālais Ceļš” tiek vērtēta dažādi – ir laji un garīgās personas, kas ir kopienā vai to atbalsta, kā arī ir strikti tās noliedzēji un kritiķi. Tātad tā neatstāj vienaldzīgu un jau tas pats par sevi norāda,

ka Ceļam ir nozīmīga vieta Baznīcas atjaunotnes ceļā. Tas, ko Ceļā redzam kā jauninājumus – laju iesaistīšanās, Vecās Derības zīmju un simbolu iekļaušana liturģijā, uzsverot to piepildījumu Jaunajā derībā, Dieva Vārda lasīšana un tā izdzīvošana, būtībā ir atgriešanās pie pirmsākumiem kristietības agrīnajos gadsimtos, kad „*ticīgo pulks bija viena sirds un viena dvēsele*” (Apd 4, 32). Vai mūsdienās šāds kristietības izdzīvošanas veids būs piemērots katram? Iespējams, ka nebūs, jo esam ļoti dažādi, ar daudzveidīgu dzīves vēsturi un rakstura iezīmēm, bet varam uzlūkot Ceļa pieredzi un augļus, sekojot apustuļa Pāvila vārdiem: “*pārbaudiet visu; kas labs, to paturiet!*” (1 Tes 5, 21) un atzīt, ka Dieva Vārds un Sakramenti, ar ko dzīvo kopiena, ir būtiski nepieciešami katra kristieša dzīvē.

Pēc interneta materiāliem un A.Rozes-Jumiķes informācijas

sgatavoja Stella Jurgena

Pateicības dievkalpojums par Neokatehumenāta ceļa 25 gadiem Latvijā

Sestdien, 26. maijā plkst. 19:30
Vada V.E. arhibīskaps Zbignevs
Stankevičs

Diakona Gunāra ordinācijas 25 gadu jubilejas svinības Jēkaba katedrālē

Diakona Gunāra svētdienskola un kārtība - šie vārdi jau ilgu laiku ir kā Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles "zīmols". Viņa kalpojums – pastāvīgais diakons – Latvijā ir rets un tajā kā viena diena jau aizritējuši 25 gadi. Diakonu redzam kalpojam gan Svētajās Misēs pienācīgajā svinīgajā ietērpā, kā arī viņš ir ļoti iecienīts pieaugušo svētdienskolotājs un daudziem jo daudziem atbilstoši savai kārtai ir sniedzis Sakramentus.

Priecājoties un pateicoties par diakonam Gunāram Dieva dāvatājiem 25 gadiem šajā kalpojumā, 29.aprīlī Katedrālē notika pateicības Svētā Mises un svētku pasākums, kurā ņēma dalību visa draudze, starp kurām locekļiem ir daudzi diakona Gunāra audzēkņi.

Svēto Misi celebrēja V.E. Rīgas arhibīskaps – metropolīts Z.Stankevičs, savā homīlijā īpaši akcentējot otro lasījumu (skat. 1.Jņ 3, 18-24), lai pievērstu klausītāju uzmanību atšķirībai starp deklaratīvu mīlestību, kas tiek izpausta tikai ar vārdiem un var kalpot kā manipulācijas instruments, un mīlestību darbos. Arhibīskaps minēja, ka būtiska ir mīlestība, kas parādās darbībā, pat vārdos

to neizsakot, lai mūsu tuvākais redzētu, ka viņš tiek mīlēts. No arhibīskapa teiktā sapratām, ka darbīgajai mīlestībai ir tieša saikne ar mieru sirdī un mierīgu sirdsapziņu.

Ņemot vērā Svēto Rakstu tekstu savstarpējo saistību, arhibīskaps padziļināja šo domu ar epizodi no Jāņa evaņģēlija, kurā augšāmceltais Jēzus trīs reizes jautā Pēterim, kas savā laikā Kungu bija aizliedzis: "*Vai tu mani mīli?*" (skat. Jņ 21, 15-17) un pievērsa klausītāju uzmanību Pētera atbildēm un ceļojumam savā sirdsapziņā uz šo nodevības momentu, kur sirdsapziņa atgādina par šo nepilnīgo mīlestību un viņš atpazīst savu atbilžu nepilnīgumu.

Runājot par mieru sirdī, arhibīskaps, izejot no Svēto Rakstu dienas lasījuma, pievērsa klausītāju uzmanību divu veidu sirdsmieram, kas nāk no atšķirīgiem avotiem, kā arī nemiera cēloņiem. Vispirms miers ir Dieva dāvana, ko var mēģināt izjaukt ļaunais gars, sējot cilvēkā nemieru, bet

arī no ļaunā gara var nākt mājīgs miers – cilvēks dzīvo apmierinātībā ar savu grēku un šādā gadījumā nemiera rosinātājs ir pats Kungs, kas mudina cilvēku mainīt dzīvi.

Mieru ar Dievu un tīru sirdsapziņu arhibīskaps minēja kā būtisku priekšnosacījumu, lai mūsu lūgšana būtu ar spēku un atbildēta, kā dienas lasījumā tekstā sacīts: "...un visu, ko mēs lūdzam, to

saņemam no Viņa,” (1.Jņ 3, 22), kā arī mēs spētu palikt Viņā un Viņš mūsos, pastāvot ticībā un saskarsmē ar Kunga vārdu. Tādā gadījumā cilvēks tiek atbrīvots no ilūzijām, spēj mīlēt darbos un patiesībā. Paliekot Kungā, mēs esam no Gara, kas nāk pie mums ar savu padomu un spēsīm lūgt to, kas ir saskaņā ar Viņa gribu. Tātad Vārds māca, kā kļūt par labākiem mācekļiem, sekojot atbilstoši saviem aicinājumiem mācekļības ceļā, kurā diakons Gunārs jau aizvadījis 25 gadus.

Homīlijas noslēgumā arhibīskaps izteica prieku, ka šajā pateicības Svētajā Misē klātesoši bija visu veidu diakona kalpojuma pārstāvji – seminārists, kurš saņēmis diakona svētības ceļā uz priesterību, precētais diakons D. Stikuts un protams, pats diakons Gunārs, kurš ir pastāvīgais neprecētais diakons.

Dienas lasījumu Svēto Rakstu teksti it kā nerunā tieši par mācekļību un šķiet, tos grūti attiecināt uz diakona Gunāra kalpojumu. Taču, sekojot Dieva Vārda ceļam, ko iezīmēja arhibīskaps, var secināt, ka šie teksti ir ļoti atbilstoši Katedrāles diakona īpašajam kalpojumam.

Viņa darbīgā mīlestība tiešumā un prasīgumā ir daudzus gan kaitinājusi, gan modinājusi daudzas snaudošas sirdsapziņas. Daudzus cilvēkus 25 gadu

laikā diakons Gunārs ievēdis dzīvē ar Kungu savstarpējas iemājošanas attiecībās, sagatavojot Sakramentu saņemšanai un tādējādi viņš ir “uzpotējis” lielajam Vīna Kokam – Kristum, kas aug un nemitēties augt līdz laiku beigām, daudzus jaunus zarus.

Pēc Svētās Mises diakonu Gunāru sveica draudzes Pastorālās padomes pārstāvji, ministranti, koris, taču sveicēju pulks bija liels un diakona godināšana turpinājās neformālos apstākļos Kūrījas dārzā. Pat nereti visai untumainie laika apstākļi šoreiz bija labvēlīgi un paša Kunga prieks par mācekli Gunāru izpaudās kā siltums un saules gaisma pār visiem dārza svētku dalībniekiem.

Pie neliela cienasta, fonā skanot Jēkaba katedrāles “Caritas” brīvprātīgā Inta Līvmaņa spēlētajai saksofona mūzikai, diakona sveicēji dalījās atmiņās ar viņu un par viņu. Pats diakons Gunārs atzina, ka nav gaidījis, ka tik daudzi viņu atcerēsies un vēlēšies būt klāt šajā prieka pilnajā 25 gadu kalpojuma atceres pasākumā. Taču Tas, kas ir “*Ceļš, Patiesība un Dzīvība*” ved diakonu Gunāru un viņa Kungam iegūtos mācekļus tālāk, kā daži viņa sveicēji sacīja, pretī nākamajiem 25 kalpošanas gadiem, par kuriem mēs varam zināt tikai vienu: “*Un mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu,*

tāpēc ka tie pēc Viņa mūžīgā nodoma ir aicināti (Rom 8,28).”

Stella Jurgena

**Diakons Gunārs sirsnīgi
pateicas visiem Jubilejas
dalībniekiem un sveicējiem.**

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Gadsimtu gaitā kristīgā ticība uzturējusi mūsu tautu, kad to nomāca svešas varas un apspiestība; Tā palīdzējusi saglabāt un nostiprināt tautas identitāti. Tagad,

atguvusi neatkarību, Latvija var liecināt citu priekšā par vērtībām, kas ļāva tautai izdzīvot grūtos laikos.

Kad cilvēkus vieno ticība, tā vieš spēku un vienotību pretestības situācijās. Šādos apstākļos izdzīvojošie gūst dziļu pārliecību, ka īsta laime atrodama vienīgi Dievā. Tie saprot, ka sabiedrība, kas noliedz Radītāju, nenovēršami sāk zaudēt uztveri par cilvēka dzīves skaistumu, patiesību un labestību.

Jaunā paaudze nav piedzīvojusi totalitāru režīmu un tāpēc pieņem politisko brīvību par pašsaprotamu. Līdz ar to var sākt izzust daži no augļiem, kas nobrieda pārbaudījumu gados. Mūsdienu sabiedrība, lai gan ir brīva, cieš aizvien vairāk no fragmentācijas un morāla sajukuma. Mums būtu jāveicina atmiņa par vēsturi, kas veidojusi Latviju un Eiropu, lai saglabātu savu īsto identitāti, izdzīvotu un plauktu 21. gs. pasaulē.

Tas ir paradokss un tragēdija, ka šajā globalizācijas laikmetā, kad tik ļoti pieaugušas sakaru iespējas ar citiem, ļoti daudzi jūtas izolēti un atšķelti viens no otra. Tas izraisa daudzas sociālas problēmas, kuras nav zināmas. Vienīgi politiski, jo pat vislabākās struktūras “funkcionē tikai tad, kad kopienā dzīvina pārliecības, kas spēj motivēt cilvēkus brīvi piekrist sociālai kārtībai” (Spe Salvi, 24).

Šeit Baznīca var veikt savu lomu ar cerības vēsts sludināšanu. Baznīca cenšas veidot mīlestības civilizāciju, mācot, ka “Dievs ir mīlestība” un mudinot labas gribas cilvēkus ienākt ar viņu mīlestības attiecībās. Dieva mīlestība ved pie līdzdalības taisnībā un nesavtībā citu labā. Tāpēc kristietības prakse dabiski ved pie solidaritātes ar citiem pilsoņiem un pat ar visu cilvēci. Tā ved pie noteiktības kalpot kopīgajam labumam un uzņemties atbildību par sabiedrības vājākiem locekļiem, un tā ierobežo vēlmi savākt bagātību tikai sev.

Mūsu sabiedrībai jāpaceļas pāri vīlinājumam pēc materiāliem labumiem un tā vietā jāpievēršas vērtībām, kas patiesi veicina cilvēka labumu. Sastrādājoties mēs varam veidot Eiropu, kurā prioritāte piešķirta laulības un ģimenes dzīves aizstāvībai, cilvēka dzīvības aizsargāšanai no ieņemšanas līdz dabīgai nāvei, atbilstošas ētikas prakses veicināšanai medicīniskos un zinātniskos pētījumos: tādai praksei, kas patiesi respektē cilvēka cieņu.

Gadsimtu gaitā Baznīca kļuvusi par skolotāju daudzām tautām, īpaši Eiropā Baznīca audzina tautas, jo pati ir “tauta” – Dieva Tauta. Lai jau Baznīcas piederība Dieva Tautai būtiski atšķiras no sabiedrības un valsts veidojumiem, tomēr

analoģijas un sakaru attiecības pastāv šajā ziņā.

Tas izpaužas katoliskā ētikas mācībā, Baznīcas sociālā mācībā. Īsa tās sintēze atrodama arī konstitūcijā *Gaudium et spes*, īpaši otrās daļas atsevišķās nodaļās. Baznīca nav politiska partija un tai ir savi mērķi (sal. *Gaudium*, n. 76), tomēr Baznīcas pastorālā atbildība un svarīgs uzdevums ir ņemt dalību tautas rūpēs un problēmās, audzināt cilvēku sirdsapziņas, lai tie spētu pareizi novērtēt attieksmes un atbildības sfēru personīgā, ģimenes un sabiedrības dzīvē. Ja sabiedrībai kopējā labuma vārdā tiek uzspiests kaut kas neatbilstošs cilvēku apziņai vai sirdsapziņai, tad šāda darbība nenes labumu sabiedrībai un tiem, kas to īsteno.

Svētceļojums 2018

Rīga (Sv. Jēkaba katedrāle) – Aglona

Tēvs zina, ka tas viss jums ir vajadzīgs” (Mt 6, 32)

TĒMA: Dievišķā apredzība un cilvēka brīvība (atziņas no Romano Guardini, 1885-1968)

Vai tici, ka Tev ir dots vairāk, nekā spēj iedomāties? Tev ir dots viss! Ieraugi to, kas Dievam plānā priekš Tevis, un tici, ka notiks tas, ko pašlaik vēl neredzi! Nepaliec ikdienā, bet nāc ar mums!

Svētceļojumā lasīsim Bībeli, klausīsimies Dievā caur klusumu un lekcijām, slavēsim, lūgsim par mūsu zemi, kā arī gatavosimies pāvesta Franciska atbraukšanai! Būs žēlsirdības un Svētā Gara izliešanās vakari – saņemsim personiskas

dāvanas no Dieva. Dievs atklās brīnumu katram no mums un mūs dziedinās!

Ņem līdzi draugus no Latvijas un ārzemēm – palīdzēsim visu saprast! Vēl mēs pērsimies pirtī, peldēsimies ezerā un baudīsim dažādu vietu kultūru un stāstus. Visur nakšņosim telpās. Droši vari pievienoties pašā sākumā vai jebkurā citā svētceļojuma dienā!

Līdzi jāņem: ērti iešanas apavi – vislabāk dubultā, lietus mētelis, galvas sega pret sauli, guļammaiss un matracītis, kā arī maiņas apģērbs, higiēnai nepieciešamās preces un medikamenti. Dalības maksa: 50 eiro, tajā iekļauta ēdināšana 3 reizes dienā (taču lai finanses nav šķērslis; problēmu

gadījumā sazinies iepriekš).

Kontaktinformācija un reģistrācija:

tāl. nr. 29966227 (Gunta),
svetceļojumskat@gmail.com vai Facebook
– Svētceļojums Rīga (Sv. Jēkaba katedrāle)
– Aglona.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tāl.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: Pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 500 eks.

www.jekabakatedrale.lv